



De jeugd in opstand

TEKST PAUL DE BLOT

We zien steeds meer onrust onder de jeugd zonder dat we er greep op hebben. De jeugdzorg loopt op een dood spoor. Ons beleid voor jonge jihad-strijders biedt weinig houvast. De meningen over 'goed onderwijs' lopen sterk uiteen; het is nu te eenzijdig ge-

richt op verstandelijke kennis. De aanpak van jeugdige asielzoekers is vaak in strijd met de mensenrechten. De misdaad onder de jeugd groeit. Kortom: het gaat niet goed met onze jeugd en die komt hierdoor in opstand. De politiek is schijnbaar vergeten dat onze toekomst in de handen ligt van onze jeugd. Zonder aandacht voor de jeugd heeft Nederland geen toekomst.

Ik mocht als kind op school nooit meezingen omdat ik vals zong. Dat frustreerde me en ik heb er een zangtrauma aan overgehouden. Op mijn oude dag ontmoette ik Jan Kortie, een zangleraar in stembevrijding, die me van mijn zangtrauma wist te genezen. Hij leerde me mijn eigen grondmelodie ontdekken en die uitzingen. Ik kreeg plezier in het zingen, want ik had mijn grondmelodie gevonden.

Deze ontdekking van de eigen grondmelodie is niet beperkt tot het zingen, maar het is de sleutel tot levenslang plezier. Een kind gaat spontaan op zoek naar zijn eigen grondmelodie, dat zijn z'n diepste verlangens. Dat doet het kind in spel en samenspel met vriendjes. Dan kan het kind worden wie het is. Dan kan het plezier hebben in zijn leven en ook voor anderen een bron van plezier zijn. Jammer genoeg is er voor

deze zoektocht weinig ruimte in ons onderwijs. Het is te eenzijdig gericht op van buitenaf geïndoctrineerde kennis. Deze kennis is zeker nodig, maar het gaat weer verloren als de bezielende kracht ontbreekt. Het is de grondmelodie die deze bezielende kracht van het kind kan voeden.

**“DE ONTDEKKING
VAN DE EIGEN
GRONDMELODIE IS
DE SLEUTEL TOT
LEVENSLANG PLEZIER”**

Het blokkeren van deze grondmelodie in de opvoeding werkt frustrerend en maakt kinderen opstandig. Onbewust blijven ze zoeken naar wie ze zijn, vaak langs wegen die onverantwoord zijn. Zonder begeleiding leidt dit tot een wildgroei. Het terugsturen van een reeds in Nederland gesetteld kind schept opstandigheid en het kind zint op wraak. Terrorisme kan dan een gevaarlijke valkuil worden. Jonge terroristen zijn geen misdadigers, want niemand wordt als een misdadiger geboren. Ze worden in de misdaad gedreven door hun opstandigheid tegenover het wanbeleid van de ouderen.

Niet het economisch beleid maar de zorg voor het kind is de grondslag van onze toekomst. Daar kan iedereen aan meewerken, want iedereen heeft op de één of andere manier met kinderen te maken. Het is ons aller belang dat we aan onze kinderen de grootste aandacht schenken, want zij zijn het die het lot van onze toekomst bepalen. ■

Paul de Blot (91) is honorair hoogleraar Business Spiritualiteit aan de Nyenrode University. Deze column is ook te vinden op het webmagazine Scintillae, vonkjes van vernieuwing met hoofd, hart en handen.